

THƠ

HUYỀN VÂN THANH

(Houston, Texas, Hoa Kỳ)

NGHE TIN BÃO QUÊ HƯƠNG

Kính dâng Tổ Quốc Việt Nam miền Cuối Việt

Tặng đồng bào và bạn bè tôi đã sống trong lòng cơn bão Linda năm 1997.

Chợt bàng hoàng nghe tin bão Linda
Cơn bão số 5 dữ dằn trong thế kỷ
Tôi chưa thể hình dung thiên tai ấy
Bủa vây thế nào trên đất nước quê mình?
Một đất nước chịu bao năm đằng đẵng chiến tranh
Chết chóc, đói nghèo, máu xương, lửa đạn
Bao thảm trạng ly phân, khóc hận
Đã xoáy vào tim nhức buốt khôn nguôi.
Tiếng súng lặng im, ngỡ được đổi đời
Tưởng có hoà bình, xoá tan thù hận
Nào ngờ khổ đau chất chồng năm tháng
Đất nước càng nghèo bởi chủ nghĩa hẹp hòi.
Bao lớp người phải rời bỏ chiếc nôi
Đã từng chở che, nuôi mình khôn lớn
Đi tìm Tự Do.. dù đổi bằng mạng sống
Để bây giờ nhìn lại đất quê xưa.
Cơn bão số 5 gây thảm trạng không ngờ!
Người chết, xác rã trôi ngoài biển cả
Người sống, hứng chịu màn trời tai hoạ
Nhà cửa hoang tàn, đổ nát đau thương.
Những cha mẹ già một nắng hai sương
Giờ còm cõi không nơi nương tựa
Những chú những cô mất chồng mất vợ
Những chị những anh mất mẹ mất cha
Những bé gái trai cô cút không nhà
Còn sống sót sau cơn đại nạn
Mất mái trường xưa, mất thầy mất bạn
Biết đến bao giờ mới lành lại vết thương?
Tôi bàng hoàng trước thảm trạng quê hương
Đang quần quai trong nỗi đau thống hận
Ở đó còn biết bao thân nhân, bè bạn
Không hiểu bây giờ sống chết ra sao?
Hỡi Đông Vũ, Phương Lang, bạn ở nơi nào?
Hỡi Lưu Xông Pha, hỡi Trần Hữu Nghiễm?

Hỡi Quốc bình, hỡi bạn văn thơ thân thiện?
Hỡi những nông phu tay lấm chân bùn?
Hỡi những ngư dân trời nổi mông lung?
Hỡi những bàn chân từng vô rừng, ra biển?
Bởi chén cơm phải dầm thân vào nguy hiểm
Vẫn đứng hiên ngang trước thử thách cuộc đời!
Mà bây giờ phải chịu buông xuôi
Trước tai họa trăm năm giáng xuống
(Có một điều suy ra cho rộng
Thiên tai chưa bằng nhân tai xảy ra!)
Dù biết rất nhiều thực trạng quê nhà
Những người ly hương vẫn thương về Đất Tổ
Thương mẹ thương cha, thương người cùng khổ
Trăm vạn tấm lòng chia sẻ lúc tai ương.
Xoa bỏ bao điều chủ nghĩa dị thường
Cùng hướng về nơi chôn nhau cắt rốn
Một miếng khi đói - cứu người nguy khốn
Vì nghĩa chung giàn một mẹ sinh ra.
Ai đã từng chung hơi thở quê nhà
Chắc tim cũng sắt se buốt nhói
Nghe tin bão quê hương thổi tới
Đâu thể mềm lòng ngoảnh mặt làm ngo?
Miếng khi đói hơn gói khi no
Lá lành đùm lá rách.
Của dù ít nhưng tấm lòng chân thật
Yêu thương nhau trong truyền thuyết Âu Cơ!

Tháng 11-1997

(bài đã đăng Báo Nguyệt San TỰ DO trang 128,
xuất bản tại Houston TX tháng 11/1997)

GHI CHÚ của tác giả:

* Trận bão LINDA tháng 11 năm 1997 diễn ra tại các tỉnh miền cuối Việt xem như trận bão gây tổn thất nặng nề nhất của thế kỷ đối với đất nước Việt Nam. Tôi đã viết bài thơ vào dịp tất cả bà con khắp năm châu đều hướng về Tổ Quốc với các cuộc lạc quyên khẩn cấp và trực tiếp cử người về giúp các gia đình nạn nhân của thiên tai thảm khốc đó.

* Năm nay, những ngày cuối tháng 8/2005, cơn bão KATRINA đã tàn phá một số vùng thuộc các tiểu bang Florida, Louisiana, Mississippi, Alabama. Nặng nề nhất là thành phố New Orleans của Louisiana do dễ bị sức gió quá mạnh (trên 233 km/h) làm vỡ, nước tràn vào nhận chìm thành phố trong biển nước. Các giới chức trách nhiệm ước tính dồn máy móc và công sức bơm nước ra có thể

kéo dài mất tháng mới cạn. Và ngày hôm nay (6 tháng 9/2005 bắt đầu bơm nước ra và vá lại những chỗ đê bị vỡ). Chỉ tròn một tuần lễ từ khi trận bão "đổ bộ" vào đất liền (sáng sớm thứ hai 29 tháng 8/2005) , các cơ quan thẩm quyền ước tính thiệt hại lên đến 100 tỷ đô la, riêng thị trưởng New Orleans cho rằng số người thiệt mạng ước tính lên đến mười ngàn người. Có thể nói, đây là cơn bão gây thiệt hại lớn lao nhất đối với Hoa Kỳ từ ngày lập quốc đến nay.

** Tôi muốn đăng lại bài thơ này trên trang nhà của chúng ta để cùng chia sẻ với những nạn nhân của trận bão KATRINA khủng khiếp này, trong đó có nhiều gia đình người Việt chúng ta hiện trôi giạt sang nhiều địa phương khác và đang sống trong cảnh màn trời chiếu đất, cần sự cứu trợ nhiều mặt của mọi tấm lòng.*

** Tặng gia đình hai đồng môn Trần Ngọc Điện và Huỳnh Hồng Quân, nhà ở hoàn toàn chìm trong biển nước, nhờ ơn trên nên mọi thành viên trong gia đình kịp thời di tản ra được khỏi vùng nguy hiểm trước khi bão tấn công vào, và tất cả được bình an.*

Houston, ngày 6 tháng 9 năm 2005
HUYỀN VÂN THANH